

Det er tillige en almindelig Regel ved slige Reductioner, at man gaar gradvís frem og ikke strax affører Veien for de Mange, som allerede have erhvervet sig de nødvendige Forbundskaber, for at kunne indtræde i denne Carriere.

Med Hensyn til den ærede Taler's Betragtning over U hensigtsmæssigheden af Befæstelsen af Fredericia, og dette Punkts Beliggenhed, som ikke tilfredsstillende, da han selv antyder nogle af de Mangler, som der findes, og han har opfordret til en hurtig og sikker Løsning af det Spørgsmaal, hvilke Punkter der skulle befæstes i Jylland, for at sikre Forbindelsen af Halvøen og Resten af Monarchiet. Det var meget at ønske, om den ærede Taler ved Siden af en Kritik over det Bestaaende havde hjulpet os paa Veien til at finde den hurtige og sikre Løsning af dette Spørgsmaal, som har beskæftiget Mange, men som endnu ikke er løst, og det skulde glæde mig, om den ærede Taler i sin Tid — her er jo ikke Tid og Sted dertil — vil hjælpe os paa Veien i denne Henseende (Tscherning: Med megen Fornøielse!); han vil da faae at see, at der er flere Banfælgigheder, end han i dette Dieblík tænker paa (Tscherning: Jeg tænker mange!).

Timm: Jeg maa tillade mig paa det Bestemteste at modstige, hvad der af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) er udtalt om, at det efter Lovgivningen for Hestendredningen skulde være klart, at Indkaldelsen af Districtsheste til bestandig Tjeneste skulde kunne skee, hvad Tid det skulde være, og at den var aldeles vilkaarlig; jeg maa tværtimod antage, at den 30te Paragraph i Forordningen af 14de Sept. 1774 udtrykkeligt taler derimod. Der er nemlig i denne Paragraph udtrykkeligt omtalt Conjunctioner, som indtræffe saaledes, at Hestene maae indkaldes til Regimentet til bestandig Tjeneste (Hør!); der er dernæst senere i Paragraphen omtalt, at disse Conjunctioner skulde være forbi. Naar der saaledes udtrykkeligt nævnes Conjunctioner, som maae gjøre det nødvendigt, at Hestene maae indkaldes til bestandig Tjeneste, da ere disse Conjunctioner temmeligt tydeligt betegnede, det vil sige saadanne Con-

junctioner, som give Anledning til Armeens Samling for en længere Tid, enten som Udrustning ved en forestaaende Krig eller isølge en virkelig udbrudt Krig, saa at Indkaldelsen af Heste til bestandig Tjeneste efter Forordningens Bydende udtrykkeligt er betinget af, at disse Conjunctioner ere tilstede, hvoraf det er en Følge, at Indkaldelsen, som jeg har tilladt mig at udvikle, ikke er vilkaarlig. Men selv om, hvad jeg dog paa det Bestemteste maa modstige, den nævnte Forordning hjemlede en Indkaldelse, naar det skulde være, af Hestene til bestandig Tjeneste, saa maa jeg dog finde det i høieste Grad ubilligt, om en saadan Indkaldelse gjordes gjældende uden under paatrængende Omstændigheder; thi hele den Fremgangsmaade, som Regjeringen har brugt siden Forordningen af 14de Sept. 1774, har givet Udrederne af Heste en sikker Forhaabning om, at Indkaldelsen til bestandig Tjeneste var fragsalden fra Regjeringens Side. Det vil nemlig ikke kunne oplyses, at under de forskjellige Krigsperioder, som efter bemeldte Forordning have fundet Sted, nogenstunde er steet Indkaldelse af Heste til bestandig Tjeneste; navnlig har Saadant i den sidste Krigsperiode ikke fundet Sted, hvorimod Hestene under de to Waabenstilstande ere blevne hjemsendte til Udrederne. Hertil kommer, at Forordningen af 6te Dec. 1806 udtrykkeligt, skjøndt vel kun temporairt, indførte en anden Fremgangsmaade, saaledes at Udrederne fik de tilskadedkomne Heste erstattede efter en Taxationssum, imod, naar Regimenterne vare komne i Standkvarteer, at stille nye. At saaledes Indkaldelsen ikke har været anvendt, synes at være støttet paa to Hensyn fra Regjeringens Side, nemlig deels Hensynet til Udrederne, forsaavidt det kunde synes at være ubilligt, at de Udredere, der i Løbet af det sidste Aar før en saadan Indkaldelse havde stillet nye Heste, derved vilde lide betydeligt Tab, deels, hvad der maa ske nærmest har gjort sig gjældende, Hensyn til Besparelser, for derved at bespare den forøgede Udgift til Hestendredningen, som skulde finde Sted ved en ny Udredning. Jeg kan derfor hverken finde det stemmende med Forordningen af 14de Sept. 1774 eller med Billighed, at en saadan Indkaldelse skulde skee, uden forsaavidt saa-